

31999L0049

2.6.1999.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 139/27

PADOMES DIREKTĪVA 1999/49/EK**(1999. gada 25. maijs),****kas saistībā ar pamatlikmēm groza Direktīvu 77/388/EEK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 93. pantu,

1. pants

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

Direktīvas 77/388/EEK 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

“a) pievienotās vērtības nodokļa pamatlikmi katra dalībvalsts nosaka kā procentuālo daļu no apliekamās summas, un tā ir vienāda gan precēm, gan pakalpojumiem. No 1999. gada 1. janvāra līdz 2000. gada 31. decembrim šī pamatlikme nevar būt mazāka par 15 %.

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

Pēc Komisijas priekšlikuma un apspriedusies ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, Padome vienprātīgi pieņem lēmumu par to, kādu pamatlikmi piemērot pēc 2000. gada 31. decembra.

(1) tā kā Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienots aprēķinu pamats ⁽⁴⁾ — 12. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka Padome lems par pamatlikmi, ko piemērot no 1998. gada 31. decembra; tā kā pievienotās vērtības nodokļa pamatlikmi nosaka katra dalībvalsts kā procentuālo daļu no apliekamās summas un tā ir vienāda gan precēm, gan pakalpojumiem; tā kā no 1993. gada 1. janvāra līdz 1998. gada 31. decembrim šī pamatlikme nevar būt mazāka par 15 %;

Dalībvalstis var piemērot arī vienu vai divas samazinātas likmes. Šīs likmes nosaka kā procentuālo daļu no apliekamās summas, tās nevar būt mazākas par 5 %, un tās piemēro tikai to kategoriju precēm un pakalpojumiem, kas norādīti H pielikumā.”

(2) tā kā pieredze liecina, ka dažādās dalībvalstīs piemērotā pievienotās vērtības nodokļa pamatlikme apvienojumā ar pārejas sistēmas mehānismu ir apliecinājusi, ka šī pārejas sistēma darbojas apmierinoši; tā kā tādēļ ir lietderīgi saglabāt minimālo pamatlikmi vēl kādu laiku;

2. pants

(3) tā kā Komisijas ziņojumā par likmēm tomēr uzsvērts, ka vērojami konkurences traucējumi un vienotas valūtas ieviešana tos varētu saasināt; tā kā pamatlikmes piemērošana būtu jāierobežo līdz diviem gadiem tā, lai Padome vēlāk varētu lemt gan par pamatlikmes, gan pazeminātu likmju lielumiem,

1. Vēlākais līdz 1999. gada 1. janvārim dalībvalstis nodrošina to, ka spēkā stājas normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi šīs direktīvas piemērošanai. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno šo tiesību aktu oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

⁽¹⁾ OV C 409, 30.12.1998., 13. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 23. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 101, 12.4.1999., 73. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/80/EK (OV L 281, 17.10.1998., 31. lpp.).

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad tā publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvu piemēro no 1999. gada 1. janvāra.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1999. gada 25. maijā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
H. EICHEL
